

men jeg tror ikke, det ærede Medlem skulde betragte sig som en særlig Repræsentant i denne Henseende. Jeg har Indtryk af, at alle de sønderjydske Repræsentanter i og for sig med samme Ret og med samme Styrke kunde ønske, at der kunde skabes bedre Forhold for Kreditten i Sønderjylland, men jeg er ganske sikker paa, at Repræsentanterne for de øvrige Dele af Landet ogsaa kunde ønske, at der blev skabt bedre Forhold for Kreditten paa deres Egn; men med Hensyn til, hvorledes det skal være muligt at gøre det, er der endnu ingen, der har givet nogen Vejledning. I samme Øjeblik som det bliver paalagt Regeringen at begrænse sit Overtræk i Nationalbanken, begrænse sit Salg af Obligationer paa det aabne Marked i Danmark — og saadanne Krav stilles jo til Regeringen netop fra Siderne til Højre her i Salen —, maa man forstaa, at saa kan man ikke samtidig mene, at Regeringen kan give sig til at skaffe Pengemidler i større Omfang til at finansiere særlig een Landsdel. Det er vistnok et Spørgsmaal, som for Tiden ikke lader sig løse, jeg ser ikke Vejen frem, men vi haaber alle, at de økonomiske Forhold skal bedre sig saaledes i vort Land, at det stærke Tryk, som Kreditindskrænkningen for Tiden lægger over hele Erhvervslevet i alle Dele af vort Land, efterhaanden i nogen Grad kan svinde.

Hele dette Spørgsmaal om Kreditindskrænkning og Kredittryk og Erhvervslevet hører nu — og det vil jeg gerne sige til Slutning — i nogen Grad sammen med de almindelige Bestræbelser, som i Øjeblikket gøres for at faa Danmarks Valutaforhold i en noget bedre Form. Vi kan ikke, hvis vi for Alvor vil stræbe hen imod en Sikring af vor Valuta, undgaa, at der kommer ubehagelige Følger af de Foranstaltninger, som træffes, og min Opfattelse er, at det Kredittryk, der for Tiden hviler over hele vort Land, i alle Dele af vort Land og vistnok paa alle Erhverv, er et Forhold, som faar Betydning med Hensyn til Muligheden for i Fremtiden at skabe os en sikker og stabil Valuta. Derfor er dette ikke et Spørgsmaal, som kan ses ud fra ganske isolerede Synspunkter: at det kunde være lykkeligere og heldigere, om det og det Erhverv i den og den Del af Landet kunde faa bedre Kreditforhold. Hvis vi ikke holder sammen paa disse Omraader, tror jeg ikke paa, at det er muligt at skabe nogen holdbar og varig Ordning af hele vor Valutasituation.

Udenrigsministeren (C. Moltke): Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har ønsket

en Udtalelse af mig om forskellige Forhold vedrørende de Forenede Staters Indvandringslovgivning og Toldlovgivning. I sidstnævnte Henseende har det ærede Medlem fremdraget en mod de danske Cementfabrikker rettet Anklage for Dumping af Cement paa det amerikanske Marked til Skade for den paagældende amerikanske Industri. Hermed forholder det sig saaledes, at en amerikansk Toldembedsmand i Begyndelsen af dette Aar rettede en Henvendelse til de danske Cementfabrikker for at erholde Adgang til at gøre sig bekendt med de her i Landet gældende Priser paa Cement, hvilken Henvendelse Fabrikkerne fandt det stemmende med deres Interesser at imødekomme. Senere har det amerikanske Finansministerium paa Foranledning af de amerikanske Cementfabrikker optaget til Undersøgelse Spørgsmaalet om Anvendelsen af „Anti-dumping Loven“s Bestemmelser for Indførsel af Portland Cement fra Danmark og flere andre Lande. Sagen har været Genstand for flere Afhøringer i det amerikanske Finansministerium, hvor ogsaa de danske Cementfabrikker var repræsenteret, men efter en omhyggelig Undersøgelse af det af begge Parter fremlagte Materiale er Finansministeriet naaet til det Resultat, at de amerikanske Cementfabrikkers Anklage var uberettiget. Udover dette Tilfælde er det ikke Udenrigsministeriet bekendt, at amerikanske Toldembedsmænd i Medfør af „Anti-dumping Loven“ har anmodet om Adgang til paa Stedet at undersøge danske Industrivirksomheders Produktionsomkostninger og Salgspriser. Derimod har en amerikansk Toldembedsmand med Stede i Berlin i Juli Maaned rettet skriftlig Anmodning til et herværende industrielt Selskab om at faa tilsendt dettes Katalog og Prislister for indenlandsk Salg, hvilken Anmodning Selskabet har efterkommet.

I Cementsagen gav Fabrikkerne den amerikanske Toldembedsmand de af ham ønskede Oplysninger uden forudgaaende Konference med Udenrigsministeriet, som først bagefter blev underrettet om det passerede. Spørgsmaalet om, hvilket Standpunkt Regeringen burde indtage til slige Henvendelser fra amerikansk Side, blev for saa vidt ikke praktisk i dette Tilfælde. Derimod har Udenrigsministeriet, efter at dumping-Undersøgelsen blev beordret af det amerikanske Finansministerium, til Stadighed været i Kontakt med Cementfabrikkerne. Desuden har Gesandtskabet i Washing-